

Arrest

nr. 89 313 van 8 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 6 september 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 augustus 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2012.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. DE DONDER en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U verklaarde de Indische nationaliteit te bezitten. U bent Sikh. U bent afkomstig uit Ludhiana, in de provincie Punjab. In februari 2012 ging u met een vriend, A.S. (...), naar Samrala Chowk. U zat achter op zijn motorfiets. Uw vriend stopte op een bepaald moment aan een huis. Hij wilde niet zeggen wat hij daar ging doen. U bleef buiten wachten, terwijl hij binnen ging. Drie dagen later was er een inval in dat huis in Samrala Chowk. Er werden wapens gevonden. Enkele dagen na deze inval, op 3 maart 2012, werd u aangevallen door onbekenden toen u aan het winkelen was. U kreeg enkele

messteken. Hierna vertelde uw vriend dat u werd beschuldigd door de groep mensen bij wie een inval werd gedaan. Er werd u verweten hen te hebben verraden. U dook onder in Ludhiana en besloot uw land te verlaten. Via Amritsar (in Punjab) bent u enkele maanden later uw land ontvlucht. U bleef gedurende een maand in een onbekend land, en reisde vervolgens nog door twee andere landen waar u telkens gedurende een maand verbleef alvorens op 9 augustus 2012 in België te zijn aangekomen. U heeft nog diezelfde dag van uw aankomst een asielaanvraag ingediend op de luchthaven van Zaventem.

U legt een medisch attest voor, opgemaakt in België op 10 augustus 2012, dat getuigt dat u enkele littekens heeft.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève niet aannemelijk heeft gemaakt.

Ten eerste legde u tijdens het gehoor op het CGVS dermate vage verklaringen af, zodat aan uw relaas geen geloof kan worden gehecht.

Zo beweerde u dat de mensen met wie u problemen vreesde mogelijks uit Kashmir afkomstig waren, maar u kon in het geheel geen verdere uitleg geven over deze personen. U wist zelfs niet met zekerheid of zij wel degelijk uit Kashmir afkomstig waren. U kende evenmin hun naam of identiteit (CGVS, p. 4). U kon niet preciseren of die mensen bij één of andere groepering waren betrokken (CGVS, p. 5). U bevestigde vervolgens dat deze personen tot een criminele organisatie behoren, maar u kon geen verdere uitleg over deze 'bende' geven (CGVS, p. 6) en bleek geen personen te kennen die deel uitmaakten van deze bende (CGVS, p. 7). In alle redelijkheid kan evenwel worden verwacht dat u meer toelichting kan geven over de personen die aan de basis van uw vlucht liggen en die u vreest. Het feit dat u hiertoe in het geheel niet in staat bent, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarenboven beweerde u dat u werd beschuldigd van verraad, aangezien er een overval op het huis werd gepleegd waar u toen met uw vriend even halt hield. U kon evenwel geen enkel detail geven over deze raid. U wist zelfs niet of de politie al dan niet betrokken was bij de aanval op dat huis. U kon evenmin verduidelijken waarom deze inval werd gehouden. U beweerde vervolgens dat er wapens werden geconfisqueerd, maar u kon geen details geven over deze wapens (CGVS, p. 4, 5 en 6), noch kende u de waarde van het geconfisqueerde materiaal (CGVS, p. 7). U wist zelfs niet of er die dag al dan niet mensen werden gearresteerd (CGVS, p. 7). Tot slot had u er geen idee van tot wie het huis waarin de wapens werden gevonden behoorde (CGVS, p. 5). Dergelijke hiaten in uw verklaringen, die nochtans betrekking hebben op kernelementen in uw relaas, bevestigen de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarnaast kon u niet beschrijven wat uw vriend A.S. (...) mogelijks met deze organisatie te maken had (CGVS, p. 6), wat evenzeer opmerkelijk is, aangezien hij u heeft aangeraden te vluchten (CGVS, p. 6). Indien uw verklaringen waarheidsgetrouw zouden zijn, zou kunnen worden verwacht dat hij u meer uitleg zou hebben gegeven, of dat u minstens zou hebben aangedrongen om meer informatie van hem te krijgen.

Redelijkerwijs mag worden verwacht dat u een degelijke uitleg kan geven over de omstandigheden die aan de basis van uw vlucht en asielaanvraag liggen. U blijkt deze uitleg echter over essentiële elementen in uw verhaal niet te kunnen verschaffen. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen.

Het medisch attest opgemaakt op 10 augustus 2012, door Dr. W. Lauwers, de centrumarts, vermag niet voorgaande vaststellingen te wijzigen, aangezien dit attest enkel vaststelt dat u verwondingen opliep, mogelijks veroorzaakt door een mes. Het document vormt evenwel in het geheel geen bewijs van uw persoonlijk asielrelaas, noch van enig causaal verband tussen de opgelopen littekens en de door u naar voorgebrachte redenen hiertoe.

Ten tweede dient nog gewezen te worden op het feit dat u heel weinig informatie over uw reisweg tot België weet te verschaffen. U bleek geen toelichting te kunnen geven over uw reis van India naar België. U bleek in drie verschillende landen te hebben verbleven, gedurende een langere tijd, alvorens in België te zijn aangekomen, maar u kon in het geheel niet zeggen door welke landen u zou zijn

gereisd. Dit is niet geloofwaardig (CGVS, p. 2 en 3). U had er evenmin enig idee van met welke luchtvaartmaatschappijen u van India naar België heeft gereisd. U wist zelfs niet met welke maatschappij u India heeft verlaten (CGVS, p. 3). Daarenboven stelde u met een Indisch paspoort te hebben gereisd, maar wist u evenmin op welke naam dit paspoort stond, en welke naam u dus gedurende uw intercontinentale reis heeft gebruikt om de grenscontroles probleemloos te kunnen passeren (CGVS, p. 3 en 4). Het feit dat u hierover geen concrete gegevens verschaft doet verder twijfelen aan uw oprechtheid en de wijze waarop u uw land heeft verlaten en naar België bent gereisd.

In het algemeen dient te worden gesteld dat uw gebrek aan scholing geen afdoende verklaring vormt voor voorgaande vaststellingen.

In het licht van voorgaande vaststellingen kunnen de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en de motiveringsverplichting.

De verzoekende partij klaagt de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, wat inhoudt dat hij zijn beslissingen moet stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 22 augustus 2012 op het Commissariaat-generaal werd gehoord, waarbij zij de mogelijkheid kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Tijdens het volledige gehoor was zij in het gezelschap van een tolk die het Hindi machtig is en heeft zij zich laten bijstaan door een raadsman. De bestreden beslissing is grotendeels gesteund op de verslagen van dit gehoor. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus kan niet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal hier onzorgvuldig heeft gehandeld.

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Gedr. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratoire opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle

elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De bestreden beslissing wijst erop dat de verklaringen van verzoeker dermate vaag zijn dat zijn asielrelaas niet aannemelijk is. Verzoeker wijst erop dat de enige die hem informatie had kunnen geven A. S. is, maar deze gaf hem geen informatie.

De Raad stelt vast dat verzoeker inderdaad weinig of niets weet over de personen die hem zouden willen vermoorden. Hij zou met zijn vriend naar een huis geweest zijn in de wijk S. waar deze personen verblijven, er zou in dat huis binnengevallen zijn, maar hij weet niet door wie (gehoor, p. 4), zijn vriend denkt dat hij de politie gewaarschuwd heeft (gehoor, p. 5), deze mensen zouden wapens hebben en een wapen zou in beslag genomen zijn (gehoor, p. 5), zijn vriend zou die mannen kennen, maar hij weet niets over de band tussen zijn vriend en die bende (gehoor, p. 6). Nadat verzoeker door onbekenden aangevallen werd zei zij zijn vriend dat hij zijn leven moest redden, dat ze hem zouden vermoorden (p. 6).

Redelijkerwijze kan van verzoeker verwacht worden dat hij van zijn vriend, die al lang zijn vriend is en een goede vriend is (gehoor, p. 5) enige toelichting zou vragen over zijn aanvallers als deze hem aanraade uit het land te vluchten. Verzoeker weet wel dat er een niet nader bepaald wapen in beslag genomen is, maar verklaart niet hoe hij over deze informatie beschikt. Verzoeker stelt dat hij verdacht wordt de politie ingelicht te hebben, maar heeft geen idee of het de politie of een andere partij was die een inval deed. In de vragenlijst (nr. 5) verklaart verzoeker dat er personen gearresteerd werden, maar tijdens het gehoor ontkent hij dit (gehoor, p. 7).

De bestreden beslissing stelt: *"Het medisch attest opgemaakt op 10 augustus 2012, door Dr. W. Lauwers, de centrumarts, vermag niet voorgaande vaststellingen te wijzigen, aangezien dit attest enkel vaststelt dat u verwondingen opliep, mogelijks veroorzaakt door een mes. Het document vormt evenwel in het geheel geen bewijs van uw persoonlijk asielrelaas, noch van enig causaal verband tussen de opgelopen littekens en de door u naar voorgebrachte redenen hiertoe."*

Buiten het feit dat het getuigschrift inderdaad bevestigt dat het messteken betreft schaarst de Raad zich achter dit motief.

De Raad meent dat het motief betreffende de reisweg een overtollig motief is.

De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.
Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS